

הגמל והשחף

עומר הגמל חי במדבר. הוא סחב חבילות כבדות
עבור בעליו, הסוחר בובקאר, שמכר סחורה בכפרי
החוף.

באותו ערב בובקאר החליט ללון בנווה מדבר בין עצי
דקל. סערות חול נשבו כל היום ועומר היה עייף
מאוד.

הוא שתה מים מהמעיין, אכל קצת מהעשב של
הנווה ונרדם. הוא יכול היה להיות מרוצה מאוד, אך
משפחת פרושים התיישבה על עורו השעיר.
דגדוג מטריד העיר אותו מדי פעם.

לפנות בוקר הרגיש שוב תנועה בין שתי הדבשות שלו. "מה מגרד לי שם?" אמר כשהרים את שמורות עיניו הכבדות "שוב הפרושים האיומים האלה?" בתשובה נשמעה צעקה קטנה.

"מי התיישב שוב על גבי" התחיל להתעצבן עומר.

"סלח לי" ענה לו קול קצת מפוחד "זה אני, דיוק, שחף קטן. הייתי בדיוק מעל החוף כאשר הסערה התחילה. הרוח סחבה אותי ואבדתי את הוריי. הייתי רוצה לחזור לים, אך אינני יודע את הדרך לשם."

"ואתה חושב שאוכל להביא אותך לשם? יש לי מספיק סחורה של בעלי על גבי, גם בלי נוסעים נוספים!"

"אבל אני קל מאוד! ואוכל גם לעזור לך. אם תתן לי קצת מקום בין הדבשות, אשחרר אותך מכל הפרושים ומוצצים את דמך. אני רואה אך הם מסתובבים שם, בתוך הפרווה שלך."

"תוכל לעשות זאת?"
"פיק.. פיק... פיק..." והשחף הקטן חטף שלושה
מהיצורים שהטרידו את הגמל המסכן.
"הי! אתה מציק לי יותר מאשר הפרושים! עזוב אותי
בשקט!"
דויק השחף התעופף והתיישב על קקטוס לא רחוק
מעומר.
"חכה קצת. תוך כמה דקות תשוחרר מהם."
ובאמת, אחרי שדגדוגי הפרושים פסקו, עומר יכול
להירדם שוב. השחף הקטן ניצל הזדמנות והתיישב בין
הדבשות של הגמל, שם איפה הפרווה היא הרכה ביותר.
הוא שם את ראשו תחת הכנף ונרדם גם כן.

כאשר השמש עברה מעל צמרות הדקלים דויק השחף התעופף ועומר התחיל להרים את גופו הכבד מהחול. באותו היום הסוחר בובקאר הוביל גלילי בדים בצבעים רבים, בשביל בגדים של גברות בעיר החוף. הוא שם את הגלילים בסלים ענקיים, המותקנים על גבו של הגמל. דויק השחף הקטן הביט על זה מהעץ שבסביבה. הוא ניצל רגע בו הסוחר התרחק קצת והתקרב לראשו הגדול של עומר. "אז מה אתה חושב על הצעתי?"

"אני מבין ששחררת אותי מהפרושים. אם תרצה, תחליק בין שני גלילי הבד ואביא אותך אל חוף הים.

הם יצאו לדרך. השמש חיממה מאוד, אבל עומר צעד באומץ מעל הדיונות החוליות, למרות המשא הכבד שעל גבו.

הסוחר בובקאר הלך לידו, כשראשו מוגן בטורבן גדול. וכששמע קול של ציפור הים באמצע מדבר, החליט שזה רק הדמיון שלו.

אחרי מסע ארוך דויק, השחף הקטן חזר לים, החוף
המוכר שלו ולכל המשפחה.
כאשר הגמל עומר פנה שוב לדרך למדבר כל השחפים
של הסביבה ליוו אותו חלק מהדרך, סובבו סביב
לראשו וקראו "דרך צלחה, עומר! תודה שהבאת לנו
את דויק הקטן!"

א.לאבלאן – ג.אוסציאטי